

„Mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.”(Mt 18,19-20)

Úgy vélem, ez egyike Jézus ígéinek, melyek hallatán felujjong a szívünk. Mennyi szükséglet van az életben, mennyi jogos és igaz vágy, amelyeket nem tudsz kielégíteni, nem tudsz csillapítani! Mélységesen meg vagy győződve arról, hogy csak egy égi közbeavatkozás, egy mennyei kegyelem tudná kielégíteni mindazt, amire egész lényed vágyik. S ekkor fénylően, tisztán és acélos bizonyossággal hallod Jézus ajkáról ezeket a reménnyel és ígérettel teli szavakat:

„Mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.”

Biztosan olvastad az evangéliumban, hogy Jézus nem is egyszer bátorít, imádkozzunk, és beszél arról is, mit kell tennünk, hogy megkapjuk, amit kérünk. Jézusnak most idézett szavai szerint ahhoz, hogy kérésünkre választ kapjunk a mennyből, több személyre, közösségre van szükség. Azt mondja: „Ha ketten közületek”. Ketten. Ez a legkisebb létszám, amely már közösséget alkot. Jézus számára nem annyira a hívek száma a fontos, mint inkább az, hogy többen legyenek.

Már a zsidóság is tudta, hogy Isten nem veti meg a közösség imáját, de Jézus valami újat mond: „Ha ketten közületek egyetértenek”. Több személyt akar, de azt kívánja, hogy váljanak eggyé: egyetértésükre, egységükre teszi a hangsúlyt, azt akarja, hogy legyenek egymásra hangolva.

Természetesen meg kell egyezniük abban, amit kérnek, de ennél többről van szó: kérésüknek a szívek összhangjára kell támaszkodnia. Jézus azt állítja, hogy a személyek közötti kölcsönös szeretet a feltétele annak, hogy megkapjuk, amit kérünk.

„Mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri,

megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.

Azt kérdezheted: De miért hatol el jobban az Atyához az egységből fakadó imádság? Talán mert ez az imádság letisztultabb. Hiszen mire is korlátozódnak gyakran imáink? Csupán egy sor önző kérésre. S így inkább hasonlítunk egy királytól kéregető koldusra, mint egy gyermekre, aki atyjához fordul.

Ha viszont másokkal együtt kérünk, akkor bizonyosan kevésbé állunk az egyéni érdekek befolyása alatt. A másokkal való kapcsolatban az ember alkalmasabbá válik arra, hogy jobban megérezze és megossza szükségleteiket. Sőt két vagy három személy azt is jobban megérti, hogy mit kell kérniük az Atyától. Ha tehát azt akarjuk, hogy imánk meghallgatást nyerjen, a legjobb, ha ahhoz tartjuk magunkat, amit Jézus mond:

„Mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.”

Maga Jézus mondja meg nekünk, mi a titka annak, hogy ez a fajta ima hatékony. Szavainak kulcsa ez: „összegyűlnek az én nevemben”. Amikor így jövünk össze, akkor Ő van jelen közöttünk. S mindazt, amit Vele együtt kérünk, könnyebben megkapjuk. Hiszen Jézus – Aki jelen van ott, ahol a kölcsönös szeretet egyesíti a szíveket – maga kéri velünk együtt az Atyától a kegyelmeket. El tudnád képzelni, hogy az Atya ne hallgassa meg Jézust? Hiszen az Atya és Krisztus egy.

Nem érzed, hogy milyen csodálatos ez? Nem nyújt biztonságot számodra? Nem önt reményt beléd?

„Mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.”

Most bizonyára azt szeretnéd tudni, hogy Jézus akarata szerint mit kell kérned. Ő maga világosan megmondja: „Bármit” (Mt 21,22). Nincs semmiféle korlát.

Ezentúl tehát vedd be ezt az imádságot is életed programjába! Családod, te magad, barátaid, a közösség, amelynek tagja vagy, hazád, a téged körülvevő világ talán azért nem részesült eddig számtalan kegyelemben, mert te nem kérted.

Egyezz meg szeretteiddel, azokkal, akik megértik és megosztják veled eszményeidet: készek akartok lenni arra, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan az evangélium parancsolja. Így kiérdemlitek, hogy Jézus közöttetek legyen, és aztán kérjétek! Kérjétek korlátlanul! Kérjétek a liturgikus együttléteken, kérjétek a templomban, kérjétek bárhol vagytok; kérjétek mielőtt valamiben döntenétek; kérjétek minden ügyetekben!

De ne úgy kérjétek, hogy Jézusnak csalódnia kelljen közömbösségetek miatt, miután ekkora lehetőséget adott számunkra. S akkor az emberek többet fognak mosolyogni, a betegek reménykednek majd, a gyermekek védettebben nőnek fel, a családi élet harmonikusabbá válik, és kevesek is alkalmassá lesznek, hogy a nagy problémákkal megküzdjenek. S mindezek által elnyerjük a mennyországot, mert az élők és holtak szükségleteiért való imádság is az irgalmasság cselekedete. S az utolsó ítéleten ezt kéri majd számon tőlünk.

Chiara Lubich

/forrás: www.fokolare.hu/